

Heck
(Pekličko)

by Brit Jensen a Martin Ožvold

Czech Radio

Author:	Brit Jensen
Sound design:	Martin Ožvold
Producer:	Viola Ježková
Hudba, zvuk:	Roman Špála
Translation to English:	Robert Wright

Synopsis

Every year on the evening of December the 5th, St Nicholas, the angel and a group of devils visit every child in the Czech Republic. The child is to perform a song or recite a poem. If all goes well, the child receives a small gift from the angel's basket. If not, the devils may take the child, put it in their sack and bring it with them to Hell.

Brit, who is from Denmark, finds this ritual rather brutal, but what is worse, her own children aren't able to handle the situation at all – they panic.

But then something occurs to Brit: maybe this odd tradition is a chance, not only for her children, but for herself as well, to finally learn how to be less afraid? And so, she sets out on a quest into the dark of a nearby forest and also into the heart of her own and her children's fear.

Vítr, kroky

Tinke: Schhh, počkejte! ... Nic neslyším

Kroky

Brit: Jsme na útěku. Utíkáme v kombinézkách přes pole plný sněhu.

Scchhhh!!

Brit: Pravidelně zastavujeme a nasloucháme

Šept

Brit: Je totiž tma a mlha a skoro nic nevidíme

*Kroky
Stop!*

Brit: Je 5ého prosince – a honí nás čerti...

Tadeáš: Já se bojím...

Brit: ...anebo spíše strach z čertů.

Zvony - kroky - dunění

Dětská básnička: Čerty a čertidla

Brit: Ale tento náš útěk přes pole vůbec není začátek tohoto příběhu. Začalo to o tři roky dříve. Tenkrát jsme byli čerstvě nastěhovaní do vesnice na Moravě - tam jsme přijeli z Dánska, kde žádný Mikuláš s andělem a hlavně čerti nejsou.

Dětská básnička

Brit: Tahle tradice byla pro mně úplně nová

Brit: Všechno jsem zažila poprvé a prosincovou zvukovou kulisu nahrávala nejdřív ve školce.

Dětský hlas: ... když jsem v pytli.

*Dětský hlas: Kdo chce všechno vědět, musí tři dny v pekle sedět
Fotoaparáty – smích*

Zvony

Wind, footsteps

Tinke: Shhhh, wait! ... I can't hear anything

Footsteps

Brit: We're on the run. We're in our winter overalls running across a snow-covered field.

Shhhhhhh!!!

Brit: We stop now and then and listen around

A whisper

Brit: It's dark and there's fog and we can hardly see anything

*Footsteps
Stop!*

Brit: It's the 5th of December – and devils are after us...

Thaddeus: I'm scared...

Brit: ...or fear of the devils, rather.

Bells - footsteps - rumbling

A children's song: Devils and Imps

Brit: But our flight across the field isn't the beginning of the story, not by a long shot. It all began three years earlier. We were fresh after our move to a village in Moravia, and we'd come from Denmark, where there's no St. Nicholas with his angel, and, most of all, no devils.

A children's song

Brit: This tradition was entirely new to me

Brit: I experienced it first and recorded the December-time soundtrack for the first time at preschool.

*Child's voice: ...when I was in the bag.
Child's voice: He who wants all to tell, has to sit three days in hell
Laughter*

Bells

Tinke: zpívá dánsky

Brit: dánsky

Brit: Pak přišel pátý prosinec a nováčkem jsem byla nejen já, ale i dcera Tinke a syn Tadeáš, bylo jim 7 a 3. Doma v kuchyni jsme očekávali příchod Mikuláše.

Tinke: dánsky

Brit: Tinke říkala, že se bojí.

Tinke: dánsky

Brit: Tadeáš, že ho bolí břicho.

Skákání a dýchání

Brit: Ale já jsem hlavně byla zvědavá: zažijeme poprvé tento český zvyk!

Tadeáš zpívá

Brit: Na podlaze si Tinke hrála s pejskem, Tadeáš zpíval dánsky o opicích a papoušcích.

Brit: Hov!

Brit: Pak jsem něco slyšela z venku.

Brit: Jurooo

Tadeáš: Naaaaaj - křič, pláč

Brit: Tadeáš - schhh - přijdeš dolu, Juro?

Křič, pláč

Čerty křičí

Brit: Tadeáš křičel, že je nesmíme pustit dovnitř. Tinke, že nesmíme otevřít.

Tadeáš křičí a pláká

Brit: Přesně to jsme ale udělali: otevřeli jsme dveře.

Čerty hulákají

Brit: Svým nejsladším hlasem jsem se snažila upozornit na krásného Anděla. Ale dominantou před našima očima byla skupina obrovských čertů: Chlupatí, místo očí černé díry, řetězy kolem krku.

Tinke: singing in Danish

Brit: speaking Danish

Brit: So then came the fifth of December and I wasn't the only newbie, but so were my daughter Tinke and my son Thaddeus, who were 7 and 3. We waited at home in the kitchen for Nicholas to come.

Tinke: talking in Danish

Brit: Tinke said that she was scared.

Tinke: talking in Danish

Brit: And Thaddeus, that his stomach hurt.

Jumping and breathing

Brit: But most of all I was curious: We'd experience this Czech tradition for the first time!

Thaddeus singing

Brit: Tinke was on the floor playing with the dog, Thaddeus was singing in Danish about monkeys and parrots.

Brit: Huh!

Brit: Then I heard something outside.

Brit: Juraaa!

Thaddeus: Noooooooo - screaming, crying

Brit: Thaddeus - shhhhh - you're coming down, Jura?

Screaming, crying

Devils raving outside

Brit: Thaddeus screamed that we can't let them in. And Tinke that we can't open the door.

Thaddeus screaming and crying

Brit: But that's exactly what we did: we let them in.

Devils hollering

Brit: I tried, in my sweetest voice, to get them to look at the pretty Angel. But all we could really see in front of us was the group of enormous devils: Hairy, black holes instead of eyes, chains around their necks.

Čert: Byls hodný?

Tadeáš křičí - zvony

Tinke zpívá – dunění

Babička: Halo?

Brit: Potom jsme zavolali babičce v Dánsku

Babička a Tadeáš: dánština

Brit: Když jsme jí vyprávěli, co se tu u nás akorát odehrálo, byla velmi překvapená

Tadeáš: dánština

Babička: dánština

Brit: A i když to neřekla přímo, cítila jsem v jejím hlase, že si myslí že děti by se takhle strašit neměli.

Babička: dánština

Brit: A Instinktivně jsem to vlastně cítila podobně: V Tadeášově pláči jsem slyšela paniku – a bylo mi z toho zle.

Dveře

Brit: Zároveň mně ale napadlo něco jiného:

Kroky a vítr

Brit: Možná mikulášská tradice má svůj účel. Třeba je to způsob jak v dětech budovat odolnost a odvahu...

Brit venku: Je večer, je tak kolem deset hodin, a je tma, a teď jsem šla ven.

Brit: Docela bych sama potřebovala najít větší odvahu.

Brit venku: Vesnice je za mnou a já jdu nahoru do kopce, do tmy.

Brit: Moje terapeutka říká, že člověk má čelit tomu, čeho se bojí... že pak strach často opadne.

Brit venku: Já nikdy normálně do tmy nechodím - sama - protože se bojím...

Devil: You been good?

Thaddeus screaming - bells

Tinke singing – rumbling

Grandma: Hello?

Brit: After they left, we called Grandma in Denmark

Grandma and Thaddeus: in Danish

Brit: When we told her about what had taken place here, she was very surprised

Thaddeus: in Danish

Grandma: in Danish

Brit: And though she didn't come out and say it, I could hear in her voice that she thought we shouldn't have scared the kids so much.

Grandma: in Danish

Brit: And I instinctively felt the same way, really: I had heard panic in Thaddeus's tears - and I felt awful about it.

Door

Brit: At the same time I thought of something else:

Footsteps and wind

Brit: That maybe the St. Nicholas tradition has its own purpose. Maybe it's a way to build up some kind of resilience and courage in children...

Brit outside: It's late, around ten o'clock, it's dark, and I've gone outside.

Brit: It's about time I found a little more courage myself.

Brit outside: I've left the village behind and I'm going uphill, into the darkness.

Brit: My therapist said that one has to do what they are afraid of... then the fear usually goes away.

Brit outside: Normally I would never walk in the dark - alone - because I'm afraid...

*Kroky v místnosti - brum -
hlas: On si byl včera ... ve Svatce*

Josef: Já si dám nohy do tepla.

Brit: No, to si dej, to určitě. Já si vezmu tu židli můžu?

Josef: Jo můžeš, všechno můžeš.

Brit: Dobrý... a tohle dám tak

Brit: Jak vnímáš smrt?

Josef: Jak vnímám smrt?

Brit: Mhm.

Josef: No, já si myslím, že když člověk usne, tak je to jako částečná smrt.

Zpívání v pozadí

Josef: A já nepočítám, že po smrti je nějaký život, víš? Když uhynu, tak uhynu a nic po mně nezbyde.

Kroky v trávě

Brit venku: Mám chuť se prostě sebrat a běžat zpátky...

Brit: Tmy jsem se bála vždycky. Jako dítě jsem bydlela na statku na dánském venkově a každé ráno šla krmit kozy. I když byla zima a tma. Pak jsem běžela zpět do kuchyně jak o život, srdce v krku. Večer, když jsem šla spát, jsem se také bála. Zhasla jsem lampu a dostala jsem strach, že oslepnu, že už nikdy nic nevidím.

Brit venku: Tady není nic vidět

Brit: Musela jsem rozžnout a zkontrolovat oči.

Brit venku: Jenom takové stíny, černé a šedé

Brit: A jednou během večeře jsem dostala pocit, že nemůžu dýchat. Že umírám v tenhle moment. Máma mě vzala ven na čerstvý vzduch a pak mě trochu sprdla, že dělám zbytečnou paniku, že se mám prostě pořádně nadechnout.

Brit venku: Na pravo jsou krávy, já vidím její stíny a furt se musím podívat do...UHH

*Footsteps inside - fridge hum -
A voice: He was here yesterday ... in the river Svatka*

Josef: I'll just warm up my feet.

Brit: Sure, go ahead, please. It is okay if I just use this chair?

Josef: Sure you can, whatever you want.

Brit: Great... okay, that's better

Brit: How do you think of death?

Josef: How do I think of death?

Brit: Uh-huh.

Josef: Well, I think that when one falls asleep it's sort of like a partial death.

Singing in the background

Josef: And I don't expect that there's some kind of life after death, you know?
When I die, I'll be dead and after that there'll be nothing left of me.

Footsteps in grass

Brit outside: Part of me feels like snapping to my senses and running back home.

Brit: I've always been afraid of the dark. I lived in a barn in the Danish countryside as a kid, and every morning I went to feed the goats. Even when it was cold and dark. Then I would run back to the kitchen like I was running for my life, my heart in my throat.
At night, when I'd go bed, I was also afraid. I would turn out the lamp and then get scared that I would go blind, that I would never see anything ever again.

Brit outside: You can't see anything here

Brit: I had to turn the light back on and check my eyes.

Brit outside: Just these shadows, black and grey

Brit: And once during dinner I had the feeling that I couldn't breathe. That I would die that very second. Mom took me outside for some fresh air and then scolded me a little for making such a scene for no reason at all, that I just have to take some deep breathes.

Brit outside: There are cows on the right, I can see their shadows and the whole I time I have to look at...WHAA!!

Brit: A Josefe, co strach?

Josef: Strach - ne nemám. To se musíš s tím srovnat a potom nemáš strach.

Brit: Jak to uděláš, jak tím se srovnáš?

Josef: No tak probereš, že určitá dobá utekla, zažil jsem svoje a teď musím umřít. No a tak, já bych chtěl, až umřu - tak tady mám nachystaný tmavý oblek...

Brit: Jo, ve skříně?

Josef: Jo v skříně, tady hned z kraje...

zpívání v pozadí

Josef: Sáčku, kalhoty a tak, spodní prádlo, bílou košilí, kravatu, tak to mám nachystaný...do truhly - já nevím jak se to správně řekne po česky...

Brit: A takhle se na to dívá můj tchán, Josef

Josef: A potom by mně spálili v Jihlavě. A bude pokoj. // *smích*

Brit: Ale když já myslím na smrt, tak já mám obrovský strach...

Josef: *Smích*

Brit venku: Ohh, srdce mi buší do uší. - mám takové stažený břicho.

*Zpívání - dunění
"Von si byl včera"*

Brit: Víte o tom, o den když přijede ten Mikuláš?

Tinke: A čerty? A čerty?

Brit: No, a čerty...

Tadeáš: Křik!

Tinke: A anděl?

Brit: A anděl

Brit: A čeho se bojíš?

Tadeáš: Čertů

Brit: And what about you, Josef, any fears?

Josef: Fear - nope, I don't have any. You only have to face it and then there's nothing to be afraid of.

Brit: How do you do that? How do you face it?

Josef: Well, like, you face up to the fact that a certain amount of time has passed, I've had my share of it, and now it's my time to die. And, yeah, after I die I'd like to - here I've even got my black suit ready...

Brit: Yeah, in the closet?

Josef: Yeah in the closet, right in front...

singing in the background

Josef: A jacket, pants and yeah, underwear, the white shirt, a tie, I've got it all ready to go...into the *box (uses a slovac word)* - I don't know how to say it in Czech...

Brit: And that's the way that my father-in-law, Josef, sees it

Josef: And then they'll burn me in Jihlava. And then there'll be peace and quiet. // *laughter*

Brit: But when I think about death, I get this huge fear...

Josef: *Laughter*

Brit outside: Ohhh, my heart is pounding - my stomach is twisting.

*Singing - rumbling
"He was here yesterday"*

Brit: Do you know about it, about the day when Nicholas comes?

Tinke: And the devils? And the devils?

Brit: Yeah, the devils too...

Thaddeus: Waaaaaah!

Tinke: And the angel?

Brit: And the angel

Brit: And what are you afraid of?

Thaddeus: The devils

Brit: A co dělají čerty?

Tadeáš: Oni když zlobíš hodně, tak ho dají čerty člověka do pytlíku a donesou ho do pekla.

Brit: Fakt? A ty se bojíš abys byl odnesení do pekla?

Tadeáš: Ydrydr

Brit: Že jsou tak škaredý, takhlens dělají?

Kroky - dýchání - vítr

Brit: Na jednou se mně zdá, že se strachy moje a mého syna opravdu v něčem spojují

Brit venku: Oh, někdo kašle - někdo tady je...

Brit: On se bojí pekla a já smrti.

Brit venku: Ale kde?

Brit: Nakonec možná všechny lidské strachy - včetně těch dětských - jsou jeden a ten samý strach...

Ton

Brit venku: Shit, já se nemůžu hýbat

Brit: ...strach ze smrti.

Ton - zvonky

Tinke zpívá

Brit: Hele, řekněte mně... Tinke a Tadeáš: myslíte, že přijedou tento rok, Mikuláš, anděl a čerty?

Tinke: Samozřejmě! Každý rok přijede

Tadeáš křičí

Brit: Přála bych si, aby se moje děti báli míň, než já.

Tinke: Ehm, ve škole když jsem byla prvňáčka, tak jsem se bála jenom toho velkého...

Brit: And what do the devils do?

Thaddeus: They, when you're really bad, then they put you in a bag and take you to hell.

Brit: Really? And you're afraid of being taken to hell?

Thaddeus: Ydrydr (imitating devils)

Brit: That they're so ugly, and that they talk like that?

Footsteps - breathing - wind

Brit: One day I suddenly realize that my son and I's fears really have something in common

Brit outside: Oh, someone's coughing - someone's here...

Brit: He's afraid of hell and me death.

Brit outside: But where?

Brit: Maybe, in the end, all human fears - including the ones of children - are one and the same fear...

A tone

Brit outside: Shit, I can't move

Brit: ...the fear of death.

A tone - bells

Tinke singing

Brit: Hey, tell me something... Tinke and Thaddeus: do you think they'll come this year, Nicholas, the angel, and the devils?

Tinke: Definitely! They come every year

Thaddeus screaming

Brit: I would like my children to be less afraid than I am.

Tinke: Umm, when I was in first grade, I was only afraid of the big one...

Brit: Jsem rozhodnutá, že na dalšího Mikuláše budeme lépe připraveni. Když to ostatní české děti zvládnou, proč by nemohly ty moje?

Brit: A bala ses aby on tě vzal?

Tinke: Ne!

Brit: Vůbec?

Tinke: Ne!

Brit: Aby tě snědl?

Tadeáš: Oni, čerty nejí lidi - oni je přinesou do pekla pak tě sní a dají je mamince zase vykašlaní dětí...

Brit: Fakt?

Tadeáš: Na podlahu - takhle: Ydr!

Brit: Že ty čerty jí ty děti v pekle a pak to vykašlávají doma u maminky?

Tadeáš: Jo - na zem!

Brit: To opravdu zní strašlivý!

Tinke: Není pravda!

Brit: Ale říká se to tak, Tinke?

Tinke: Co?

Brit: Říká se to tak?

Tinke: Neříká se to.

Brit: To ted Tadeáš vymyslel, myslíš?

Tinke: Ano

Brit: Jo?

//Smích

Brit: I've decided that we'll be better prepared for the next St. Nicholas Day. If all of the other Czech kids can handle it, why shouldn't mine be able to?

Brit: And were you afraid he'd take you away?

Tinke: No!

Brit: Not even a little bit?

Tinke: No!

Brit: That he'd eat you?

Thaddeus: They, the devils, don't eat people - they take them to hell, then they eat you, and give the Mom back the same kids but all coughed up...

Brit: Really?

Thaddeus: On the floor - like this: Ydr! (imitating devils)

Brit: So the devils eat the kids in Hell and then cough them back up at home with Mom?

Thaddeus: Yep - on the ground!

Brit: That sounds totally horrifying!

Tinke: That's not what it's like!

Brit: But that's what they say, Tinke?

Tinke: Huh?

Brit: Isn't that what they say?

Tinke: No, that's not what they say.

Brit: So you think Thaddeus just made it up?

Tinke: Yes

Brit: Yeah?

//Laughter

*Zvony
Hluboký hlas*

Brit: Jenomže v těch přípravách mám trochu nevýhodu - nerozumím přesně principu Mikulášského strašení. A proto ani nevím, jak to mám všechno vykládat dětem.

Hlas: Peklíčku... teplíčku

Brit: Manžel Jura taký není moc velká pomoc:

Brit: Co jsi myslíš o tom - celým?

Jura: O tom zastrahování dětí? No, že to je docela brutální

Brit: Jo? ... Pamatuješ si Mikuláše od své dětství?

Jura: To si moc nepamatuju, skoro vůbec - nebo vůbec si to nepamatuju...

Brit: Že nebyl?

Jura: Ale asi byl, ale já si to nepamatuju.

Brit: Ty jsi bydlel v městě...

Jura: Já jsem bydlel ve městě, na sídlišti Stalingrad - a tak možná, že tam to dost eliminovali, to já fakt nevím. To bych se musel zeptat rodičům, jaký to bylo.

Brit: A tak si raději obrátím na místního experta.

Kroky v předsíni

Brit: Vesnická školka, kam chodí Tadeáš, už je ozdobená anděly a čerty z papíru - a pan ředitel souhlasil, že mi pomůže se v tom všem zorientovat

*Tadeáš: Dobry den
Pán ředitel: Tak, dobrý den*

Brit: Co říkáte dětem o těch čertů - existují nebo neexistují?

Pán ředitel: O těch čertů říkáme, že existují, dokonce třeba tedka, když máme už výpočetní techniku tak si můžeme z internetu stáhnout různé varianty čertů - no a spojujeme to s peklem, to je takový od pradávna vlastně ukázka toho, kam bysme se nechtěli dostat, to je takový to negativní samozřejmě, kam bysme teda vlastně nikdo neměl směřovat - naopak, že bysme měli směřovat do nebe, že?, že to je zase ten anděl...

*Bells
A deep voice*

Brit: Only that I have a small disadvantage while making my preparations - I don't really understand the principle in the St. Nicholas Day scaring. And that's why I don't know how to explain it all to the kids either.

A deep voice: We will take you to our Heck, welcome here have a little sweat!

Brit: My husband Jura isn't so helpful either:

Brit: What do you think about it - overall?

Jura: About scaring the kids? Well, that it's pretty brutal

Brit: Yeah? ... Do you remember St. Nicholas Day from your childhood?

Jura: I can hardly remember it, just barely - or, I actually can't remember it at all...

Brit: It didn't exist?

Jura: Maybe it did, but I can't remember it.

Brit: You lived in the city...

Jura: I lived in the city, at the *Stalingrad* housing project - and it's possible that they had more or less gotten rid of it, I really have no idea. I would have to ask my parents how it was.

Brit: So then, I rather turn to the local expert.

Footsteps in hallway

Brit: The village school where Thaddeus goes is already decorated with paper angels and devils - and Mr. Director has agreed to try to help me get a grip on it all.

*Thaddeus: Good moaning
Director: Good morning*

Brit: What do you tell the kids about the devils - are they real or not?

Director: We tell them that devils are real, even now when we have so much computer technology and we can download all sorts of devils from the internet - and, yes, we connect it with Hell, it's like, really, from time immemorial, a representation of where we would not like to go, of course it's quite negative, or where nobody should ever try to go - we should try to get to heaven, right? and so, again, there's the angel...

Útržek melodie

Brit: A jak jako... z pedagogického... z ped... já to neumím říct!

Pán ředitel: Z pedagogického hlediska

Brit: Z... no tak - děkuju! - jak...jako to strašení, jaký to je?

Pán ředitel: No, já mám takhle: Já rád používám metodu cukr a bič. A tak, to - dá se říct - strašení a zase to laskavé slovo, to spolu tak nějak souvisí. Ale patří to k naší tradici, no, já zase v tom nevidím žádný problém / smích

Brit: Já v tom také nevidím žádný problém, ale ten strach, který to dítě poznává skrz třeba ty čerty, jak to využívá v životě potom? Já myslím třeba dospělý lidí se také bojí, že jo?

Pán ředitel: Bojí! Přiznejme si, že nevíme co bude po smrti. Někdo je věřící, ano, někdo je nevěřící, ano všechno - ale nikdo to neví, nikdo to nezažil. Ale já si myslím, že každý má určitého míru strachu, někdo to maskuje - někdo, že si dělá haura, ale myslím si, že u každého najdeme slabinu, každý má svý slabé místo, který vlastně si může odkrýt.

Dýchání - vítr - kroky

Brit venku: Já se furt musím podívat jestli je něco za mnou - něco! Co by to mohlo být pro boha?

Kráva bučí

Brit venku: Nic, že jo? ...ok

Krávy bučí

Brit: Já mám ten problém nebo prostě mám ten zážitek, že moje děti se bojí až moc.

Pán ředitel: Aha!

Brit: A třeba že minulý rok mi říkali obě potom jak už přišli čerty - my máme tu vesnice a docela tu drsnou verze

Pán ředitel: Jasně jasně

Brit: A oni říkali: Příští rok my nechceme být v Česku na tenhle ten den, jo

Pán ředitel: Smích // Tak snad odjíždíte?

A snatch of melody

Brit: But how, like, from the pedagogical... from the pedagogoo... I can't say it!

Director: From the pedagogical standpoint

Brit: From thh... yes, that - thank you! - how like, the scaring them, what's in it?

Director: Well, I see it this way: I am fan of the old sugar and whip method. And the - let's call it - scaring and again the kind word, in some way they are connected. But it's one of our traditions, you see, and, again, I don't really see any problem with it // laughter

Brit: I don't see any problem with it either, but the fear that the child encounters through, for example, these devils, how can it use it in their life afterwards? I mean, adult people are afraid too, aren't they?

Director: Sure they are! Look, let's just admit that we don't know what's after death. Someone is religious, yes, someone isn't, and all that - but nobody knows, nobody's gone through it to tell. But I think that everybody has a certain amount of fear, some people hide it - some people might play the tough guy, but I think that we can find a weakness in everyone; everyone has their weak spot that can be uncovered.

Breathing - wind - footsteps

*Brit outside: I have to keep checking if something's behind me - something!
What could it be for Christ's sake?*

A cow moos

Brit outside: Nothing, right? ...okay

A cow moos

Brit: I have this problem, or well just the experience, that my kids are a little too afraid.

Director: Aha!

Brit: And, last year, both told me after they devils came – we have a pretty rough version of it in our village

Director: Sure, sure

Brit: And they said: Next year we don't want to be in the Czech Republic on that day, yeah

Director: Laughter // So you're leaving then?

Brit: Asi ne, ale ... No, tak že já furt jako trochu řeším, co jim mám říct aby se nebáli až moc?

Pán ředitel: Až moc, no. No jako, já bych to asi pojal tak, že každý člověk má prostě možnost dělat dobrý věci a špatný věci, a že když děláte dobrý věci, tak vlastně i ten čert pochopí, že tam jeho místo končí - tam ta role je prostě pro něj tabu. Když budeme dělat špatný věci, budeme zlobit, budeme něco rozbíjet a tak dále, provokovat, no tak tam čertovi roste ta síla, jo, a když budu hodnej...

Brit: Už tomu asi rozumím: Děti se bojí čertů, protože to je ten most do pekla. Ale nevěděla jsem, že čerty vlastně můžu ovlivnit.

Brit: To je dobrý nápad protože to mně nenapadlo!

Brit: Stále ale moc nerozumím jedny věci: ta legrace - ta lehkost, s kterou dospělí postaví děti před peklo.

Zvony - hlasy

Pán ředitel: Zrovna včera jedna holčička se nám tady rozplakala. Bylo to takový srandovní protože nahoře v bytech někdo ťukal maso na řízky pravděpodobně - tak jsem toho využil a říkám: čerty připraví - čistý boty - kopyta si brousí / smích / a tak malá Amálka chudák z toho byla úplně na větvi /smích / brečela nám tady, tak jsme toho využili protože ona zase nechce jíst...

Dětská básnická: Otvírejte čerty vrata - ten se ...

Pán ředitel: Tak Amálka teda nakonec snědla i tu polívčičku

Dětská básnická: Čerty klucí, čerty holky - mají rádi černé vdolky

Brit: Pro mně je to nejdívnější zdobnělina.

Dětská básnická: Je to teplo, teplíčko - je to peklo, peklíčko

Brit: Peklíčko!

Dunění - hlasy

Kroky - dýchání

Brit venku: Jsem nahoře, na kopci - přede mnou 200 metru odsud je ten les, ten tmavý, černý les ---

Brit: Probably not, but... Well, it's constantly on my mind a little, what do you think I should tell them so they're not so afraid?

Director: Too much, yeah. Well, okay, maybe I would put it this way, that every person's got the choice to do good things or bad ones, and when you do good things, well then even the devil understands that he's got no place there - that there that role is for him off limits. When we do bad things, we're going to irritate people, we're going to break something and so on, going to provoke, you see, that only makes the devil more powerful. Yeah, and when I'm nice...

Brit: I'm starting to get it: Kids are afraid of the devils because it is the bridge to Hell. But I didn't know that I could have an effect on the devils.

Brit: That's a good idea, I didn't think of that!

Brit: But there's one thing I still don't understand - the enjoyment - the easiness with which adults stick kids in front of Hell.

Bells - voices

Director: Just yesterday a girl cried on us. It was funny because someone in the apartments above was probably pounding meat, making cutlets or whatever - so I capitalized on it and I said to her: the devils are preparing - clean shoes - sharpening their hooves / laughter / and poor little Amálka was white as a sheet/ laughter / she was crying here at school, so we used it on her because she didn't want to eat again...

A children's song: Open the devils' gate...

Director: So, in the end, Amálka even finished her little soup

A children's song: Devil nymphs and devil tykes - like their strudels black as night

Brit: For me, the diminutives are the weirdest part.

A children's song: It's hot, there's sweat - it's hell, it's heck

Brit: Heck!

Rumbling - voices

Footsteps - breathing

Brit outside: I'm high up, on the top of the hill - 200 meters from here I can see the forest, the dark, black forest ---

Pán ředitel: No, já si do dneska pamatuju, co se mi stalo. Jako malému klukovi, seděl jsem ještě na nočníku - víte co to je nočník?

Brit: Jo jo jo

Vítr - dech

Pán ředitel: Do dneska mi to uvízlo v hlavě, jak jsem se strašně bál, že mi ti čerti vezmou - a že jsem prostě za to zaplatil i výpraskem - protože kompoty byly odsýpání - no, tak jako, to se nezapomíná...

Vítr

*Brit venku: Já slyším, jak fouká ve stromech tam.
Já nevím čeho se tam bojím – ale fakt se bojím, fakt tam nechci, vůbec -
vůbec tam nechci - nechci jít tam*

Vítr

Brit: Zjistím, že mám kamarádku, která právě z Mikulášských tradic zažila to nejhorší...

Brit: Ty jsi mi říkala, že jsi byla v pytli, když jsi byla malá, tak jak se to stalo?

Kamarádka: No, já jsem asi byla na takové pohovce v kuchyni... a voni nějak přišli a já jsem... že jo, tak většinou víš, že oni přinesou něco dobrého a že to bude nějaká legrace a tak, jo. Ale prostě já jsem neměla nikdy ráda takový to, že musíš říkat tu básničku - a myslím, že jsem to odmítla a oni mi teda strčili do pytle a to bylo...//smích// my jsem měli takový kříž, takovýho Krista doma, tak zrovna pod tím Kristem mi strčili do toho pytle a jakoby zavřeli a musela jsem říct nějakou takovou tu básničku a teprve pak mi pustili...

Brit: V tom sáčku?

Kamarádka: V tom pytli, no. // Smích // To se mi moc libí: v sáčku - do sáčku bych se asi nevyšla, no v tom pytli

// Smích obě //

Vítr

Brit: Jaký to bylo vevnitř, v tom pytli?

Kamarádka: Noo... Hele se mi to přišlo nějaký ponižující... Tak jako, ten hrubý pytel, smrdí – takovým nějakým nevětraným ... nevím čím...

Brit: Bála ses v tom pytli?

Director: Well, I still remember today what happened to me. As a little boy, when I was still using the potty - do you know what a potty is?

Brit: Yeah yeah yeah

Wind - a breath

Director: It's stuck in my head till today, how terribly scared I was that those devils would take me away - and I paid for it with a spanking - because the jams got knocked over - yeah, well you know, one doesn't forget such things...

Wind

Brit outside: I can hear how the wind is blowing in those trees over there. I don't know what I'm afraid of there – but I really am, I really don't want to, not at all - there not at all - I don't want to go there

Wind

Brit: I come to find that I have a friend who actually experienced the worst of all of the St. Nicholas Day traditions...

Brit: You told me that you were in the bag when you were young, how did it happen?

Friend: Yeah, well, I was sitting in the kitchen... and they somehow showed up... right. Ok so, usually it goes like this: It's supposed to be some kind of fun or whatever, okay. But I never liked the fact that you had to recite a poem - and I think that I refused to, and then they stuffed me into the bag. And that was it...//laughter// we had a crucifix, like Christ at home, and it was right there under that Christ that they stuffed me into the bag and one way or another closed it, and I had to recite the poem before they'd me out...

Brit: In the jacket? *(using the wrong czech word)*

Friend: In the bag, yeah. // *Laughter* // That's great: in the jacket - I probably wouldn't have fit into a jacket, yeah in the bag

// *Mutual laughter* //

Wind

Brit: How was it inside, in the bag?

Friend: Well... Look, it was pretty degrading... Like, you know, this rough bag, it reeks - stale somehow ... who knows from what...

Brit: Were you afraid in the bag?

Kamarádka: Ne, já si nemyslím, že bych se bála, ale že jsem byla asi strašně naštvaná, že tedka mi jako potupili a že to teď musím říct, jo. Spíš tak.

Brit: A co, nebála ses, že oni ti vezmou pryč - odnesou?

Kamarádka: ...no...možná, já nevím.../smích

Brit: Protože ono se říká, že ti čerty vemou ty zlobivý děti do pekla, že jo?

Kamarádka: No, no...

Brit: Ale do pekla můžou jen mrtvý lidí, ne?

Kamarádka: No, to si nemyslím, tak přece jsou různé pohádky kde se do pekla dostanou i smrtelníci, že jo? Za trest třeba nebo omylem...tak...

Brit: Tak že to nemusí být spojení se smrti myslíš?

Kamrádka: Neee, to vůbec, to vůbec.

*Zvonky
Ton*

Brit a Puk: dánsky

Brit: Je říjen, ale neobvykle slunečný den a se sestrou můžeme sedět venku. Jmenuje se Puk, je mladší než já, a pracuje jako lékařka. Je silná a hlavně nebojácná.

Brit a Puk: dánsky

Brit: Vyprávím jí o tradici s Mikulášem, o tom jak se děti bojí únosu do pekla a o mé teorii, že každý strach je ve své podstatě strach ze smrti.

Brit a Puk: dánsky

Brit: Puk na to říká že takového únosu do pekla by se určitě také bála.

Puk: dánsky

Brit: Pak ale řekne, že sama zná strachy, které nesouvisí se smrtí.

Puk: dánsky

Brit: Strach z osamělosti.

Friend: No, I don't think I would have been afraid, but that maybe I was super angry, like they humiliated me and now I have to recite that stupid poem, yeah. More like that.

Brit: And so what, you weren't afraid they'd take you way?

Friend: ...well...maybe, I don't know...//laughter

Brit: Because they say that the devils take naughty kids to hell, right?

Friend: Yeah, yeah...

Brit: But only dead people can go to Hell, right?

Friend: No, I don't think it goes like that, because there are different tales where even mortals make it to Hell, aren't there? As a punishment maybe or by accident...yeah...

Brit: So you don't think it has to be tied to death?

Friend: Nooo, not at all, not at all.

*Bells
A tone*

Brit and Puk: speaking Danish

Brit: It's October, but an unusually sunny day and my sister and I can sit outside. Her name is Puk, she's younger than me, and she's a doctor. She's strong and, most of all, she's fearless.

Brit and Puk: speaking Danish (I Tjekkiet er der jo...)

Brit: I'll tell her about the tradition with Nicholas, about how children are afraid of being kidnapped and taken to Hell, and about my theory that every fear in its essence is a fear of death.

Brit and Puk: speaking Danish (Og det er jo virkelig noget...)

Brit: Puk says that she would also for sure be scared of getting kidnapped and taken to hell.

Puk: speaking Danish (Jeg synes nu også jeg har noget frygt...)

Brit: Then she says that she herself knows of fears which are not related to death.

Puk: speaking Danish (Som for eksempel...)

Brit: The fear of loneliness.

Puk: dánsky (Det var nok frygten for ensomhed...)

Brit: Strach z toho, že se člověk ocitne ve stavu, kdy nemůže cítit radost z ničeho.

Puk: dánsky (Faktisk jeg har selv prøvet...)

Brit: Vypráví mi něco, co mi nikdy neřekla.

Puk: dánsky

Brit: Že pro ni dlouhá léta myšlenka na vlastní smrt představovala cestu ven. Viděla smrt jako východisko, když bude nejhůř.

Puk a Brit: dánsky

Brit: Toto vnímání začalo v pubertě, kdy v sobě objevila strach, že bude nepovedená...

Puk: dánsky

Brit: Strach že se ocitně v životě úplně sama – strach, že nebude umět žít.

*Tony
Hlas - dánsky*

Brit: A myslíš, zanechal to nějakou stopu na tebe?

Kamarádka: No, doufám, že ne // smích // Doufám, že ne!

Brit: Ale vlastně, ty jsi mi říkala, že se nebojíš smrti a já jsem si říkala, jestli to není spojení, jestli nemáš ne-strach protože jsi zažila něco takového strašidelného?

Kamarádka: To si nemyslím. Já se nebojím smrti protože jsem - že jo - když jsem byla dítě, já jsem chodila zpívat na pohřby... Tak že, ty vesnické pohřby, že jo, to vidíš, že ten člověk jenom spí nebo dokonce někteří mrtvý se usmívají, že jo! Třeba moje babička se usmívala. Tak že já, když jsem viděla, jak umírá a jak nabírala takový ten poslední dech, tak z toho jsem byla vystrašená docela dost. Ale když jsem potom ji viděla v rakvi, jak už leží a jenom se usmívá, tak jsem se říkala: No, tak se má dobře, jo. A taký no, jsme byli katolíci, že jo. Tak že od malička ses jako indoktrinovaná, že to je to nejlepší co může být, že jo - nebo že to peklo je tady na zemi - po smrti už jenom dobře...

Atmosféra venku

Puk: speaking Danish (Det var nok frygten for ensomhed...)

Brit: The fear that one will get into a state where they can't feel joy from anything.

Puk: speaking Danish (Faktisk har jeg selv prøvet...)

Brit: Then she tells me something she's never told me before.

Puk: speaking Danish (...som en meget lettende udvej...)

Brit: That for her the thought of her own death represented a way out for many years. She saw death as a refuge, for when the worst came.

Puk and Brit: speaking Danish

Brit: This way of seeing things started in puberty, when the fear rose up in her that she would be a failure...

Puk: speaking Danish (angsten for ikke at lykkes...)

Brit: Fear that she'd end up in life completely alone – fear that she wouldn't know how to live.

*Tones
Voice - in Danish*

Brit: And do you think it left some kind of mark on you?

Friend: Well, I hope not // *laughter* // I hope not!

Brit: But, actually, you told me that you weren't afraid of death and I was asking myself if it might not be connected, that you're without this fear because you've experienced something so terrifying?

Friend: No, I don't think so. I'm not afraid of death because, well, when I was a girl I used to go sing at funerals... So, you know how it is, at these village funerals, you see, the person is only sleeping, or, some of the dead were even smiling, right! My grandma was smiling, for one. So when I saw how she was dying and how she took her last breath, from this I got really quite scared. But then when I saw her in her coffin, how she was laying and was just smiling, I told myself: Eh, she's doing just fine, yeah. And, yeah, we were Catholics too, you know. So from childhood you were indoctrinated that this was as good as could get, yeah - or that Hell was here on Earth basically - and everything would be good only after you die...

Outside atmosphere

Puk: dánsky

Brit: Když Puk už byla dospělá, trpěla několik let depresí a během tohoto období se stávaly myšlenky na smrt konkrétnější.

Puk: dánsky

Brit: Měla ve skříni pilulky, o kterých věděla, že mohou způsobit zástavu srdce.

Puk: dánsky

Brit: Nikdy sebevraždu neplánovala, ale uklidnilo ji, že pilulky má.

Puk: dánsky

Brit: Když se stala mámou, toto nouzové východisko ztratila.

Puk: dánsky

Brit: Teď má v životě člověka, který na ní tolik závisí, že v žádném případě nemůže jen tak odejít –

Puk: dánsky

Brit: – a to jí vlastně docela tlačí do kouta.

Puk: dánsky

Brit: A ještě jedna věc: Nyní jako doktorka na oddělení psychiatrie v žádném případě nepovažuje sebevraždu ani eutanazii za řešení.

Puk: dánsky

Brit: Věřím, že je správný zabránit lidem v sebevraždě...

Puk: dánsky

Brit: ...a že i přes psychickou nemoc, je vždy naděje, že člověk může žít hodnotný život.

Puk: dánsky

Ptáci

Brum

Puk: speaking Danish (Og så har jeg haft nogle år...)

Brit: When Puk was already an adult, she suffered from depression for a few years and during that time her thoughts about death got more concrete.

Puk: speaking Danish (Ehm, og jeg fik jo faktisk...)

Brit: In her closet she had some pills she knew were able to stop her heart.

Puk: speaking Danish (...det passede mig godt...)

Brit: She never planned to commit suicide, but it calmed her mind that she had the pills.

Puk: speaking Danish (...og det synes jeg faktisk selv...)

Brit: When she became a mom, she lost this emergency refuge.

Puk: speaking Danish

Brit: Now there's a person in her life which depends on her so much that there's no way she could just up and leave –

Puk: speaking Danish (...fordi jeg har ikke nogen vej ud)

Brit: – and that basically pushes her into a corner.

Puk: speaking Danish (Jeg skal sige en sidste ting!)

Brit: And one more thing: Now, as a doctor in a psychiatry ward, there is no case in which she considers suicide or euthanasia a solution.

Puk: speaking Danish (Altså at man kan ikke afskaffe lidelse i sit liv)

Brit: She believes that it's right to protect people from committing suicide...

Puk: speaking Danish (Men jeg tror virkelig på...)

Brit: ...even with a mental illness, there's always the hope that the person can live a worthwhile life.

*Puk: speaking Danish
Birds
Rumbling*

Jura: To jsme si řekli, vid, že nejsou čerti?

Brit: Jste o tom mluvili?

Jura: mm

Brit: Bál se, Tadeáš?

Jura: Nebál - on se jenom ptal, jestli žijou čerty a já jsem mu vysvětlil že ne

Brit: Když přichází-už po druhé pátý prosinec, jsme připraveni, jako před maratonek.

Brit: On celý rok se bojí...

Tadeáš: Nebojí!

Jura: Až přijdou čerti, budeš se bát? Nebo už si budeš uvědomovat, že jsou to převlečení...

Tadeáš: Jen tak trošku...

Jura: Ale Lulu se bude bát, ta bude...

Brit: Nakonec jsme se rozhodli příchod čertů co nejvíce od-dramatizovat:

Tadeáš: Já chci nakreslit čerta

Jura: Můžeš nakreslit čerta

Brit: smích

Tadeáš: I zlobínka

Jura: I zlobínka nakřeslí, no

Brit: Řekli jsme dětem, že je to divadlo, že jsou to jen převlečení lidé...

Tadeáš: A tady bude...

Brit: Že čertům nic nedovolíme...

Jura: Peřinka krásná, taková duchna úplně

Brit: Že když jsou děti hodné - a to my víme, že určitě jsou - tak na ně čerti vůbec nemůžou.

Jura: Co tam bude?

Brit: Naučily se básničky o tom, že ten kdo je kamarád, nemusí si čertů bát.

Jura: Ej, ten je teda, ten má rohy!

Brit: Slíbili jsme, že bychom nikdy čertům nedovolili je odnést

Tadeáš: Tak tady ses ty holobrádku!

Jura: We've already talked about that there are no devils, right?

Brit: You talked about it?

Jura: Mhmm

Brit: Was Thaddeus scared?

Jura: He wasn't - he just asked if devils existed and I explained to him that they didn't

Brit: So when the fifth of December comes round for the second time, we're prepared, like before a marathon.

Brit: He's been scared all year...

Thaddeus: No, I haven't!

Jura: Are you going to be afraid when the devils get here? Or are you going to realize that they're just dressed up...

Thaddeus: Okay, a little bit...

Jura: But Lulu will, she'll be afraid...

Brit: In the end we decided that before the devils arrived we'd play it down as much as possible:

Thaddeus: I want to draw a devil

Jura: You can draw a devil

Brit: laughter

Thaddeus: And a naughty kid too

Jura: Yeah, draw a naughty kid too

Brit: We told the kids that it's all just theatre, that they're just people dressed up...

Thaddeus: And here there'll be...

Brit: We won't let the devils do anything...

Jura: What a beautiful swaddling cloth, completely made of down

Brit: When the kids have been good - and we know for sure that they have - then the devils can't do anything to them.

Jura: What's going to happen?

Brit: We learned songs that say that someone who is a good friend doesn't have to worry about the devils.

Jura: Hey, he's something else, check out those horns!

Brit: We promised that we'd never let the devils take them away.

Thaddeus: So here you are, you spring chicken you!

Vítr - dech

Brit venku: Stojím na okraji lesa. Dívám se mezi stromama, ale nevidím ani ty stromy, vidím jenom černo... Musím jít dovnitř než odsud odteču...

Kroky - větve

Brit: Tady je první strom - au.

Větvě

Brit: Nic nevidím

Jura: Už jdou - neboj - já tě budu držet, jo?

Tinke: Dánsky

Jura: To je ta mamínka jenom 30.25

Čerty hulákají - zvonky

Brit: Jdou sem?

Jura: Jo asi...nevím

Brit: Jo - oni jdou sem. Já je vidím.

Jura: Neboj se

Brit: Pojd!

Jura: Pojd, já ti budu držet...

Tadeáš: Já nechci!

Tinke: dánsky

Pláč

Pes stěká

Čerti hulákají

Vítr

Brit: Jsem v lese - ve tmě

Ženský hlas: Tady někdo zlobil, je to pravda?

Čert: Byli jste hodný?

Tadeáš: Já jsem nezlobil!

Vítr

Brit: Uh, už fakt chci jít, fakt chci jít ven

Wind - a breath

Brit outside: I am standing on the edge of the forest. I'm looking between the trees, but I can't even see any trees, it's all just blackness... I have to go inside or get out of here fast.

Footsteps - branches

Brit: Here's the first tree - ouch.

Branches

Brit: I can't see at all

Jura: They're coming - don't be afraid - I'm going to hold you, okay?

Tinke: Speaking Danish

Jura: It's only that mommy...

Devils hooting and hollering - bells

Brit: They're coming here?

Jura: I guess so...I don't know

Brit: Yep, they're coming here. I see them.

Jura: Don't be afraid

Brit: Come!

Jura: Come, I'm going to hold you...

Thaddeus: I don't want to!

Tinke: speaking Danish

Crying

A dog barking

Devils hooting and hollering

Wind

Brit: I'm in the forest - in the dark

A woman's voice: Someone here's been naughty, is that true?

Jura: Tell them you haven't been naughty - tell them!

Devil: Have you been good?

Thaddeus: I wasn't naughty!

Wind

Brit: Ohh, I want to get out of here already, I really want to leave

Čert: Nebo také ještě s námi můžeš jít do peklaaaa

Pes stěká

Brit: dánsky

Tadeáš: Naaaaaaaaaj / křičí, plaká

Brum

Zvonky

Brit: au au au - oh shit!

Ton

Brit: uhhh - arrrh

Dunění

Děti: Teplo teplíčko

Brit: Peklo peklo peklíčko

Děti: Je to peklo peklíčko!

Brit: Co to je?

Jura: To je ta polevka?

Štěpán: To je... Jo vlastně, my máme ještě tu polévku. Já jsem na ni skoro zapoměl

Brit: Přes kopec, 15 km od nás, bydlí kamarád Štěpán s rodinou.

Brit: No, tak jo, tak mi řekni: včera byl Mikuláš, co si myslíš o těch čertů?

Štěpán: No, já si myslím, že dobrý čert, že musí znát míru, jo! Že musí prostě se umět...krotit. Myslím, že nejsnadnější role v tehle té skupině, Mikulášskou, čertovskou, andělský, je čert, když nezná míru. Když prostě si dá panáka, rozejede se a je pak divokej, tak to by pak zahrál každej. Ale dobrý čert musí vědět, kdy má zabrzdit, no...

Brit: Jak jste to dělali tady s dcerou včera?

Devil: Or maybe you could come with us to Heeeelllll

A dog barking

Brit: speaking Danish

Thaddeus: Nooooooooooooo / screaming, crying

Thunder

Bells

Brit: ow ow ow - oh shit!

A tone

Brit: ohhh - arrrrgh

Rumbling

Children: It's hot, there's sweat

Brit: Hell Hell Heck

Children: It's Hell Heck!

Brit: What's that?

Jura: Is it that soup?

Štěpán: It's... Yeah, that's right, we still have the soup. This is lassi, like a dessert.

Brit: Over the hill, 15 km from us, is where my friend Štěpán lives with his family.

Brit: So, okay, tell me: yesterday was Nicholas Day, what do you think about the devils?

Štěpán: Hmm, well I think that a good devil must know about balance, yeah! That it must really be able to...draw in its horns. I think that the easiest role in that whole group, St. Nicholas, the devil, the angel, is the devil who doesn't know balance. When he just has a shot, starts going off and then he's all wild, well anyone can do that. But a good devil has to know when to put the brakes on, right...

Brit: What did you do for it here last night with your daughter?

Štěpán: No, my jsme včera, protože Františka se právě těch čertů už bojí aniž by je vůbec viděla - a víme jak by ... jak oni prostě divočejí. Tak jsme Františce řekli, že před nima zavřeme dveře, že je sem nepustíme - a dali jsme ven punčochy. No a pak jsme prostě, před okna jsem trochu zazvonil zvonečkem, zahartušil a pak jsme se šli podívat, že už tady byli, a ponožky byli naplnění a jako že, tak to funguje už druhý rok.

Děti ve školce

Tinke zpívá

Děti ve školce zpívají: ...zimní čas, Mikuláš bude zas...

Hlasy

mužský hlas: "Tady bude i hlasová nahrávka"

Děti zpívají: "Kdo má jiné lidí rád, kdo umí být kamarád, nemusí se čertů bát"

Štěpán: A nevím jestli si někdy troufneme ty čerty sem prostě pozvat. Ale snad jo zase. Protože to by byla škoda aby o to přišli, o toho Mikuláše...

Brit: A proč je to škoda?

Štěpán: Protože já si to pamatuju z dětství, že je to dobrý, jo, ten strach. Že vlastně celý den člověk myslí na to, že toho ho jako čeká, a že ten čert přijde a že se bojí, a že by nejráději prostě zalezl někam pod gauč. Ale teda když ten strach překoná a řekne básničku, tak dostane ještě tu odměnu - že to je ta míra: Je to určitý strach, který je možný jako překonat a pak dostat ještě odměnu za tu statečnost. Takhle když to funguje, tak je to dobrý - když je to dítě tak vyděšené, že ho překonat nemůže, tak to je prostě špatně, že...

Děti křičí jako čerty

Pán ředitel: No já si do dneska pamatuju, co se mi stalo. Jako malému klukovi - seděl jsem ještě na nočníku - a jako jsem měl poli a tam byli kompoty, maminka moje měla zavařený kompoty, sveštky jo, a tohlens to. A dole zarachotili čerty. Já jsem vystřelil z nočníku. Do dneska si to pamatuju. Nějaké 55 let je to - ještě víc - do dneska mi to uvíslo v hlavě, jak jsem se strašně bál, že mi ty čerty vezmou a že jsem prostě zaplatil za to i vypraškem protože ty kompoty byli rozsypaný... No jako, to se nezapomíná...

Štěpán: Well, last night, because Františka is already quite afraid of the devils and without even having seen them - and we know over the top they get. So we told Františka that we would shut the door on them, that here we won't let them in - and we put stockings outside. Yeah and then, in front of the window I rang a little bell for a second, raised my voice a bit, and then we went to take a look, saw that they'd been here, and the stockings filled, and that's how it works for the second year already.

Children in preschool

Tinke singing

Children in preschool, singing: ...it's cold out, Nicholas is about...

Voices

male voice: "Here there'll be voice recording"

Children singing: "He who likes the others, he who always plays fair, about the devils needn't care"

Štěpán: And I'm not sure if we'll ever dare invite the devils in. But then again, maybe. Because it'd be a shame if it was lost, St. Nicholas Day...

Brit: Why would it be a shame?

Štěpán: Because I remember it from my childhood, because it's good, you know, that fear. That for the whole day you think about it, about what's in store for you, and then the devil comes and there's that fear and you most of all just want to crawl under the couch. But then you overcome the fear and say the poem and then comes a reward - that's the balance I was talking about before: There's a certain fear which is possible to overcome and then for that courageousness comes a reward. When it works out this way, it's good - and when the kid is so mortified that he can't overcome it, well then it's just bad, you know...

Children making devil noises

Director: Well, I still remember today what happened to me. I was a small boy - sitting on the potty - and we had some shelves and there were jams, my mom had made jams, from plums, and whatnot. And the devils were clanking around below. I shot up from the potty. I remember it to this day. About 55 years already - no, more - it's stuck in my head to this day, just how scared I was that the devils would take me to Hell and I still had to pay for it with a spanking because the jams got knocked over... Well, yeah, you don't forget such things...

Děti křičí jako čerti

Tinke zpívá dánsky

Hlasy ve školce

Tinke zpívá dánsky

Zvonky

*Brit: Oj, tu je světlo... jsem zpátky ve vesnici... To je něco tak příjemného.
Tady svítí lampy, pouliční*

Kroky

Brit: To je moc fajn

Tinke: Ahoj

Digitální signál z mobilu

Tinke: Ano

Brit: A tak se stalo ...

Tinke: Bude u vás zítra čerty?

Brit: ...že další rok jsem ideje čelení strachu z čertů vzdala.

Tinke: Můžeme přijít?

Brit: Místo toho jsme se vydali na útěk přes zasněžená pole.

Kroky

Brit: Klouže ahhhh

Brit: Na toho třetího Mikuláše jsme zvolili útěk za kamarády Maruškou a Františkem do sousední vesnice.

Brit: Ahoj - my jsme přišli supr... /Pes stěká/ Ah ah, Lulu!

/Hlas Marušky/

Brit: Co?

Brit: U nich v teplém obýváku jsme si dali polévku a čaj.

Children making devil noises

Tinke singing in Danish

Voices in the preschool

Tinke singing in Danish

Bells

*Brit: Ahhh, here's some light...I'm back in the village... What a good feeling.
Lamps are shining, streetlights*

Footsteps

Brit: It's fantastic

Tinke: Hey

Digital signal from a mobile phone

Tinke: Yes

Brit: So, it turned out...

Tinke: Are the devils coming to your place tomorrow?

Brit: ...that I gave up on the idea of facing the devil fear another year.

Tinke: Can we come over?

Brit: Instead we set out on our escape across this field of snow.

Footsteps

Brit: Sliding ahhh

Brit: For this third Nicholas Day we chose to escape to our friends Maruška and František in the next village over.

Brit: Hey - we made it... /Dog barking/hey hey Lulu!

Maruška's voice

Brit: What?

Brit: We had soup and tea in their warm living room.

Příbor

Tadeáš: Já si dám pak ještě jednou

Brit: To také voní

František: To je vývár z uzeného masa

Tadeáš: Prosím, víc houbový kaší!

Brit: Je to moc dobrý, fakt

Brit: Dobrůtky pak čerti nechali na parapetu u kuchyňského okna.

Velká rána

Dunění

Vrzání

Hlasy

Brit: V rozhlase, kde teď pracuji, je páternoster.

Brit: Jeden letní den dlouho, dlouho po všech čertech, se Tadeáš dozvěděl, že je možné v páternosteru zůstat a jezdit kolem dokola.

Brit: Bojíš se?

Tadeáš: Trošku

Brit: Museli jsme to určitě zkusit i když se bojíme tmy, malého prostoru a čertů.

Tadeáš: 6. patro!

Brit: 6. patro - vystupte - my tady zůstaneme, jo, tak zkusíme to - zkusíme to, zkusíme to...

Brit: Moje terapeutka říká, že opak strachu není odvaha - ale důvěra.

Brit: Uf uf uf uf

Tadeáš: Uuuuu

Brit: Jsme nahoře - aj aj aj

Tadeáš: Ajajaja

Brit: V páternosteru jsme s Tadeášem objevovali takové malé a soukromé a vlastně úplně perfektní, pojízdné peklíčko.

Brit: Tak jsme to dali!

Tadeáš: dánsky

Brit: No, my jsme to dobře zvládli, vid?

Tadeáš: dánsky

Silverware
Thaddeus: I'll have some more
Brit: It smells great
František: The broth is made from smoked meat
Thaddeus: More mushroom mash please!
Brit: It's delicious, really

Brit: And the devils, they left some goodies for the kids on the kitchen windowsill

A big boom
Rumbling
Scraping
Voices

Brit: At the radio, where I work, there's a paternoster elevator.

Brit: One summer day, long, long after all the devils, Thaddeus found out that it was possible to stay in the paternoster and ride up and down over and over again.

Brit: Are you scared?
Thaddeus: A little bit

Brit: We definitely had to try it even though we're afraid of the dark, small spaces, and the devils.

Thaddeus: The 6th floor!
Brit: The 6th floor - please step out - we're staying right here, yeah, let's go for it - go for it, go for it...

Brit: My therapist says that the opposite of fear isn't courage - it's faith.

Brit: Uff uff uff uff
Thaddeus: Oooooo
Brit: We're on top - ohhh ohhh ohhh
Thaddeus: Eeeeeeeoohh

Brit: In the paternoster Thaddeus and I discovered a small and private and, all in all, totally perfect hovering little heck.

Brit: We did it!
Thaddeus: speaking Danish
Brit: C'mon, we did great, didn't we?
Thaddeus: speaking Danish

Brit: Takové opravdové pekličko.

Brit: jak si představuješ peklo ty?

Tinke: všechno šedé ... samota ... a ticho.

Brit: Ticho

Brit: An authentic heck if there ever was one.

Brit: How do you imagine Hell?

Tinke: everything gray ... solitude ... and silence.

Brit: Silence